



În decursul timpului școala noastră a trecut prin prefacerile istoriei .

Pentru mai tânăra generație selectăm câteva repere cronologice din monografia realizată la sărbătorirea a 130 ani de existență:

- ☞ Prin Ordinul Ministerului cultelor și Instrucțiunii Publice nr.11.042 din 2 noiembrie 1878 se înființează la Galați prima școală secundară de fete ;
- ☞ Din 1881, școala a avut o secție de croitorie ;
- ☞ În 1893, la 14 septembrie, prin Ordinul Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, școala secundară este transformată în școală profesională ;
- ☞ În același an marele om de cultură V. A. Urechia a făcut demersuri pentru a împiedica desființarea Școlii Secundare de Fete ;
- ☞ La 15 septembrie 1905, Primăria face demersurile necesare pentru reînființarea Școlii Secundare de Fete;
- ☞ La 15 decembrie 1909 în urma propunerilor făcute de corpul profesoral, ministerul a aprobat ca școala să poarte numele marelui om de stat și de cultură, Mihail Kogălniceanu;
- ☞ Între anii 1918-1925, Liceul Mihail Kogălniceanu a avut statut de liceu secundar, gradul II;
- ☞ După 1948, Liceul de fete s-a transformat în Liceul Mixt nr.2,
- ☞ Între 1948-1953 a funcționat ca școală medie de 11 clase având cursuri de zi și fără frecvență ;
- ☞ În anul 1953, pe str. Brăilei a funcționat Școala medie de 11 clase;
- ☞ În anul 1957 s-a revenit la formula liceului de 11 clase;
- ☞ În anul 1965, liceul funcționa cu clasele IX-XIII;
- ☞ Anul școlar -1969 a devenit anul primei promoții de douăsprezece clase;
- ☞ În anul 1978 se sărbătorește centenarul liceului;
- ☞ Până în anul 1978 se numea Liceul de matematică – Fizică nr.1;
- ☞ În 1983 devine Liceul industrial nr.11;
- ☞ Redevine în anul 1990 Liceul teoretic „Mihail Kogălniceanu”;
- ☞ Din 11 aprilie 2000 va avea statutul de colegiu și va funcționa cu numele de „Colegiul Național „Mihail Kogălniceanu”;
- ☞ În toți acești ani, școala noastră a scris o pagină însemnată în învățământul românesc, fiind clasată în topul celor mai valoroase instituții de învățământ din județ.

După cum afirma un mare învățat *„o școală face istorie prin oamenii care i-au trecut pragul”*.

Îi vom cunoaște câte puțin printre rândurile ce se vor scrie în paginile acestei reviste.

MEDALION

Simțim nevoia în fiecare an să ne regăsim și să cântăm propriul nostru cântec .Ne croim calea privind în fiecare an în propria oglindă ,răsfoind arhivele și întorcându-ne la izvor .

Pășim pe treptele unui lăcaș de cultură care și-a depășit de mult centenarul. Pentru că suntem români, și mai presus de toate, pentru că suntem creștini, acest lăcaș a fost "botezat" după numele primului născut al Kogălnicenilor : Mihail Kogălniceanu.

De ce, din Panteonul culturii românești, la 15 decembrie 1909, prima generație de dascăli a ales ca Mihail Kogălniceanu să fie patronul nostru spiritual? Probabil, din același motiv pentru care Nicolae Iorga ne amintește: "*La început a fost Kogălniceanu!*". Atât pentru contemporani cât și pentru urmașii săi, Mihail Kogălniceanu a fost deopotrivă: "*monument al culturii românești*", "*duhul modern al românilor*", "*meteor*", "*îndreptătorul nostru politic*", "*cel mai mare răspânditor de cultură*", "*cel mai strălucit și instruit reprezentant al generației sale*", "*steaua noastră polara*" etc.



El și-a asumat imposibila povară de a fi vocea unei nații; O nație sugrumată de politica expansionistă a trei mari imperii și avertizată de mai marii Europei: "*Vă auzim, dar nu vă ascultăm!*". Prin acțiunile sale, raportate la un context politic ostil, Mihail Kogălniceanu a învățat generația sa că, printr-o lege a firii, "*speranța vede invizibilul, simte intangibilul și reușește imposibilul!*"

Opera lui Mihail Kogălniceanu este vastă: literatură, istorie literară și culturală, critică, scrieri istorice, jurnalistică, memorii, corespondența diplomatică etc.

A fost președinte al Academiei Române, Directorul Teatrului din Iași, fondatorul unor prestigioase instituții de cultură; a activat în repetate rânduri ca ministru de interne, prim ministru, ministru plenipotențiar în capitalele europene, deputat, senator, avocat. Emblematic pentru generația pașoptistă, Mihail Kogălniceanu rămâne și arhitectul său "*artizanul*" unirii de la 1859 care a pus Europa în fața faptului împlinit; era începutul materializării unui vis, a unui ideal: o Românie modernă, într-o Europă modernă!

Deși "întemnițat" atâtea veacuri , poporul român, privind spre cer, a găsit puterea să-și lege destinul de o stea, a găsit forța să se veselească, și mai presus de toate, și-a păstrat muzica sufletului. De aceea, în 1877, cu o armată străină ostilă, care tranzita teritoriul nostru (armata rusă) în fața unui răspuns dezarmant al diplomației ruse: "*Dacă vreți să vă bateți cu turcii, n-aveți decât să o faceți pe cont propriu !*", Mihail Kogălniceanu avea să proclame cu emoție și credință, independența românilor: "*Suntem independenți, suntem o nație de sine stătătoare!*"

"*La început a fost Kogălniceanu!*"- Fiindcă el a pus temelia României moderne, semnând toate marile proiecte de reforme din timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. Când la 3 iulie 1891, era îngropat la cimitirul Eternitatea, murea un om și se năștea un mit. În 1967, UNESCO și Consiliul Mondial al Păcii inițiau aniversarea lui Mihail Kogălniceanu cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la nașterea sa.

Patronul nostru spiritual, „titanul românismului“, reprezentant emblematic al culturii și civilizației Europene, ne-a lăsat o memorabilă amprentă prin impresionanta lui biografie: „*Lumină și carte*”





CUVÂNT CĂTRE CITITORI

După o activitate de 36 de ani, ca profesor și director la C.N.M.K., am rămas aici cu gândul și inima.

La ceas aniversar doresc profesorilor, elevilor și întregului personal al colegiului să facă cinste înaintașilor. Pot specifica faptul că în acest colegiu a existat și există o atmosferă de seriozitate, de studiu și de respect.

Există grija pentru un climat intelectual, ca școala să răspundă menirii de a fi factor de cultură și civilizație. Conducerea colegiului are în vedere crearea unei atmosfere specifice unui lăcaș de cultură precum C.N.M.K.

Celor prezenți le dau sfatul de a nu pierde din memorie modelele pe care le-a avut această școală. Cu emoția drumețului care privește în urmă, pot afirma și eu:

"Drumul a fost lung, greu, dar frumos și nu l-am făcut degeaba".

profesor Alexandru Buruiană



La ceas aniversar, Colegiul Național Mihail Kogălniceanu îmbracă straie de sărbătoare și cinstește cu dragoste și recunoștință pe toți cei care și-au conjugat eforturile pe drumul greu, dar plin de satisfacții, al cunoașterii.



Cele peste treisprezece decenii de existență ale liceului au fost marcate de strădaniile tuturor profesorilor și elevilor care s-au aflat în bănci sau la catedre. Mă număr și eu printre dascălii care au pus o piatră la temelia zidirii acestui lăcaș de cultură de mare prestigiu.

Anul 2000 a reprezentat anul renașterii spirituale a liceului care a devenit Colegiul Național Mihail Kogălniceanu prin Ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 35871 din 11.04.2000. Acesta este un titlu pe care profesorii și elevii l-au transformat într-un blazon ce atestă o calitate la cote înalte. Pentru aceste rezultate aș dori să le mulțumesc, atât profesorilor cât și elevilor acestui colegiu și să-i îndemn să meargă mai departe cu aceeași dăruire și competență.

Nu există drum croit spre glorie, el se face pas cu pas croind cărare.

profesor Gica Bordeanu





135 de ani!

viață! O vârstă! Care ne onorează. Și ne obligă. Să fim prezenți, să învățăm, să aflăm și să ne aflăm, să descoperim și să ne descoperim, să înțelegem și să ne înțelegem, să împărtășim și celor de lângă noi, să iubim, să trăim! Să luăm, dar și să dăm cu aceeași generoasă măsură, să respectăm ca să ne respectăm.



Și unde putem face mai bine toate aceste lucruri dacă nu în Colegiul Național „Mihail Kogălniceanu”? Locul în care ne deschidem mințile, întrebăm și ne întrebăm; lăcașul în care inteligența este la ea acasă și în care munca este datorie, dar și plăcere. Pentru că tot ce facem aici va dura o viață, ne va sprijini în dezvoltarea noastră ca oameni, ca personalități, va fi justificarea noastră în alegerea și menținerea unei cariere, ne va ajuta în momente grele sau ne va prilejui legături strânse cu cei ce ne sunt acum alături, fie ei profesori, diriginți sau colegi. Căci toți ne pot fi modele, mai bune sau mai rele, și toți vor reprezenta câte o pagină din albumul nostru cu amintiri.

*„Cimitir al tinereții mele”??? Departe de noi această interpretare: pentru că liceul este locul și timpul la care revenim mereu cu drag, nu ca să jelim, ci ca să ne bucurăm împreună, să sărbătorim reușitele, să celebrăm viața și ceea ce am făcut noi din ea, să arătăm că tinerețea e veșnică, fie ea doar în suflete. Haideți, așadar, să ne bucurăm și să-i bucurăm pe cei ce ne-au fost elevi, discipoli, dascăli, mentori, îndrumători, consilieri, părinți, frați mai mari sau mai mici, prieteni. Să le arătăm că munca lor, ca și a noastră, nu a fost în zadar. Că toate generațiile care au trecut prin această instituție prestigioasă i-au făcut cinste, i-au dus numele și învățătura în toate colțurile lumii, că emblema C.N.M.K. este dăltuită adânc în inimi. Este motivul pentru care aș schimba, fie-mi iertată îndrăzneala, misiunea școlii și aș spune că nu e „Lumină și carte” ci, mai degrabă „**Carte și lumină**”: pentru că învățătura e cea care ne ajută să găsim lumina pe care să o dăm apoi mai departe!*

La mulți, plini și merituoși ani!

profesor Irina Scorțaru

